

04-04-2026

† ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ Κ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

† Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου
φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου.

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν
Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδῆωνος, Ἀγάβου,
Ρούφου, Ἀσσυγκρίτου,
Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ..

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ γ'. Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ
σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νε-
κρῶν ἡγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ
ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες,
τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ

τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὁ-
σαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρί-
ου. ἐκ γ'.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας, καὶ
Μαρίας τὰ δάκρυα, ἐκκυλίσαι τὸν
λίθον, ἐκ τοῦ τάφου προσέταξας,
Χριστὲ ὁ Θεός· ἀνέστησας φωνήσας
τὸν νεκρὸν, τὴν τοῦ κόσμου Ζωοδό-
τα, δι' αὐτοῦ πιστούμενος ἀνάστα-
σιν. Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου σωτήρ·
δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου· δόξα τῷ διὰ
λόγου πάντα συστησαμένῳ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας, ...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατε-
πλάγη ὁρῶν σε ἐν νεκροῖς λογι-
σθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ,
τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυ-
τῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ
ᾧδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δά-
κρυσιν, ὦ μαθήτριάι, κερνατε; ὁ
ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις·
Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθη-
τε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ

μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωὶ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω, Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς προγνώσεως, τοὺς περὶ Μάρθαν ἠρώτας, ἐν Βηθανίᾳ παρῶν, Ποῦ τεθήκατε, βοῶν, φίλον τὸν Λάζαρον; ὃν δακρύσας συμπαθῶς, τετραήμερον νεκρόν, ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότης καὶ Κύριος.

Δόξα. Καὶ νῦν. *τὸ αὐτό.*

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χῦμα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου

ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα

ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Λσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται. *(δψ)* **Τροπάρια.**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον τεθνεῶτα, νεύματι τῷ θείῳ ἐξανέστησας, πλαστουργὸς ὡς ὑπάρχων, καὶ ζωῆς ταμιοῦχος Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λόγῳ τὸν τεταρταῖον, Λάζαρον ἀνέστησας Ἀθάνατε, σκοτεινόμορφον Ἄδου, διαλύσας ἰσχυρὴ βασιλείον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πᾶσι τῆς ὑπερθέου, γνώρισμα Θεότητος, ὑπέδειξας, ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγείρας, τετραήμερον Λάζαρον Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα.

Ἔπερος Κανών.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγών, τὴν σύμπασαν Κτίσιν, καὶ γινώσκων τῶν καρδιῶν, ταμεῖα προλέγεις ὡς Δεσπότης, τοῖς Μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἄνθρωπον φύσει οὐσιωθεῖς, Χριστέ ἐκ Παρθένου, τοῦ Λαζάρου σὺ τὴν ταφήν, μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς ἄνθρωπος, οὐκ ἄγνοῶν ὡς Θεὸς ὅπου ἔκειτο.

Δόξα.

Πιστούμενος Λόγε τὴν σεαυτοῦ, Ἀνάστασιν ὄντως, ὡς ἐξ ὕπνου τὸν προσφιλῆ, ἀνέστησας ἤδη ὁδωδότα, τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ τοῦ μνήματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δύο προβαλλόμενος, τὰς ἐνεργείας σου ἔδειξας, τῶν οὐσιῶν, Σῶτερ τὴν διπλόην· Θεὸς γὰρ εἶ καὶ ἄνθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λβυσσος ὦν γνώσεως, σὺ ἐρωτᾶς ποῦ τέθιται, ὁ τεθνεὺς, μέλλων ἀναστήσειν, Ζωοδότα τὸν κείμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τόπους ἀμειβόμενος, ὡς γεγινὼς βροτὸς πέφηνας, περιγραπτὸς, ὁ πληρῶν τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ἐξήγειρας, τῷ θεϊκῷ Χριστὲ ῥήματι· καὶ πολλοῖς, πταισμασι θανέντα, ἐξανάστησον δέομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επιστὰς σὺ τῷ τάφῳ, θαυματοργὲ Κύριε, ἐν τῇ Βηθανίᾳ, Λαζάρου, τοῦτον ἐδάκρυσας, νόμῳ τῆς φύσεως, πιστοποιῶν σου τὴν σάρκα, Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, ἣν περ προσείληφας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος, σὺ παρευθὺς ἔπαυσας, Σῶτερ, καὶ τῆς Μάρθας, δεικνύων τὸ αὐτεξούσιον·

σὺ γὰρ ἀνάστασις, καὶ σὺ ζωὴ ὥ-
σπερ ἔφης, ἀληθεῖα πέλεις γάρ, καὶ
πάντων Κύριος.

Δόξα.

Εἰλημμένον κειρίαις, τὸν προ-
σφιλῇ Κύριε, Ἄδου ἐκ νεκάδων, καὶ
ζόφου τοῦτον ἀφήρπασας, σὺ ἐν τῷ
λόγῳ σου, τῷ πανσθενεῖ τοῦ θανά-
του, διαρρήξας κλεῖθρά τε, καὶ τὰ
βασίλεια.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς
Κύριε, ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔ-
πρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδει-
ξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πι-
στῶν βοήθειαν, μόνε **Φιλάνθρωπε.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ
Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρύουσαι
πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔ-
φησαν· Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος·
αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἄγνωὼν τὴν
ταφήν, ἠρώτα πρὸς αὐτάς· Ποῦ τε-
θήκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ
προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λά-
ζαρον· ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει,
τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἑτερον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποι-
ητής, ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας τοῖς
Μαθηταῖς· Ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος,
κεκοίμηται σήμερον· καὶ εἰδὼς ἡ-
ρώτας, φησί· Ποῦ τεθήκατε; καὶ τῷ

Πατρὶ προσηύξω, δακρύσας ὡς ἄν-
θρωπος· ὅθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφί-
λεις ἐξ Ἄδου, ἀνέστησας Κύριε, τε-
τραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βο-
ῶμέν σοι· Πρόσδεξαι Χριστὲ ὁ Θε-
ός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν
αἴνεσιν, καὶ καταξιώσον πάντα
τῆς δόξης σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Κὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρή-
νης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ,

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλή-
θεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ
ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται,
τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύ-
πος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι πα-
ρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅ-
λων, προηγόρευσας λέγων· Ἀδελ-
φοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κε-
κοίμηται· τούτοις προλέγων καὶ ἐκ-
διδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς
Κτίστης πάντων· ἄγωμεν οὖν πο-
ρευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφήν,
καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν
τάφον Λαζάρου ὁψώμεθα· ἐκεῖ γὰρ
μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ
Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι
παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου
τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῳ.

Στίχοι

Ψυχὴν ὁ Γεώργιος ἀσμένως
δίδως,

Ψυχῶν γεωργῶ καὶ φυτουργῶ
σαρκίων.

Τῇ δὲ τετάρτῃ ἀπῆρε Γεώργιος
εἰς πόλον εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ
Ἀγαθόποδος.

Στίχοι

Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν Ἀγα-
θόπους,

Ἔργοις ὑπῆρχε Χριστόπους Θεο-
δούλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς
Ἀγίας Μάρτυρος Φερβούθας καὶ
τῆς παιδίσκης αὐτῆς καὶ τῆς συνο-
δίας αὐτῆς.

Στίχοι

Ἀπλὴν με πλάττεις, Χριστὲ διπλὴ
τὴν φύσιν,

Ἔχεις δὲ πρισθεῖσάν με διπλὴν
Φερβούθαν.

Δούλας ἀληθεῖς Δεσπότης Θεοῦ
δύο,

Δούλην τε καὶ Δέσποιναν ἔπρισε
πρίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ
᾽Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποπλίου.

Στίχοι

Ἐν οὐρανοῖς, Πόπλιε, μισθὸς σοι
μέγας,

Πρὸς οὓς ἀπαίρων χαῖρε καὶ
κρότει μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
᾽Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος,
Ἡγουμένου Μονῆς τοῦ Στουδίου.

Στίχοι

Πλάτων ἀρίστην εὖ μετεπλάσθη
πλάσιν,

Χριστῷ πλάσαντι συγκραθεῖς
πλάσιν ξένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ τρεῖς ᾽Οσιοι,
Θεωνᾶς, Συμεών, καὶ Φερβῖνος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

Ψυχὰς δέχου τρεῖς οὐ κεκληλιδω-
μένους,

Ψυχῶν ἀκηλίδωτε τῶν θείων
τόπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
᾽Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ, τοῦ
κηδεύσαντος τὴν ᾽Οσίαν Μαρίαν
τὴν Αἰγυπτίαν.

Στίχοι

Ζῶσαν προπέμφας Ζωσιμᾶς τὴν
Μαρίαν,

Θανοῦσαν εὗρεν· ἀλλὰ νῦν ζῶσιν
ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Θεωνᾶς,
ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος
ἀσκήσας, ὕστερον δ' ἐπίσκοπος
Θεσσαλονίκης γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Εἶπα τὸ παρόν. Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ
τῶν Βαΐων, ἐορτάζομεν τὴν Ἑγερ-
σιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, φίλου
τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραη-
μέρου.

Στίχ. Θρηνεῖς Ἰησοῦ· τοῦτο θνη-
τῆς οὐσίας.

Ζωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ἰ-
σχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου
πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α΄

ᾠχος πλ. δ΄

Υγρὰν διοδεύσας ὥσεϊ ξηράν,
καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ
λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

ᾠδὴ γ΄

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ,
σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πι-
στῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρω-
πε.

ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ
δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀ-
γαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ
λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν
ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφή-
τῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε΄

Ἰνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προ-
σώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ
ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος
τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με,
καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

ᾠδὴ ς΄

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ
αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν
κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ
γὰρ ἐβόησα· καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ᾠδὴ ζ΄

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσα-
ντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ
πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς
καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες·

Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυ-
νοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑ-
μνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕ-
μνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμωτέρα οὐ σπυχολογεῖται.

Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ
Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἡ Τιμωτέρα οὐ σπυχο-
λογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' ᾠ-
δὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

ᾠδὴ θ'· Ὁ εἰρμός.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν,
λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν
γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν, ὕ-
μνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα, νε-
κρὸν τεταρταῖον, ἐκπλαγέντες τῷ
θαύματι, ἀνεβόων τῷ Λυτρωτῇ· Θε-
ὸν σε ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δό-
ξα σοι.

Προπιστῶν τὴν ἔνδοξον ἔγερσιν,
τὴν σὴν ᾧ Σωτήρ μου, νεκρὸν τε-
τραήμερον, ἐκ τοῦ Ἄδου ἐλευθε-
ροῖς, τὸν Λάζαρον· ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνω σε.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Τιμῶν σου τὸν Πατέρα, καὶ ἀποδεικνύων, ὡς οὐκ ἀντίθεος ἦσθα, προσεύχη Χριστέ, αὐτεξουσίως ἐγείρας τὸν τετραήμερον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εκ τάφου τεταρταῖον, Λάζαρον ἐγείρας, τῆς τριημέρου Χριστέ μου ἐγέρσεως, παναληθέστατον πᾶσι, δεικνύεις μάρτυρα.

Δόξα.

Βαδίζεις καὶ δακρύεις, φθέγγη τε Σωτήρ μου, τὴν ἀνθρωπίνην δεικνύς σου ἐνέργειαν· τὴν θεϊκὴν δὲ μηνύων, ἐγείρεις Λάζαρον.

Καὶ νῦν.

Ενήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτήρ μου, καθ' ἐκατέρων τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Καταβασία.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένη ἁγνή, σὺν ἄσωμάτοις Χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.
Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. **γ'**

Καὶ τὸ παρὸν Ἐξαποστειλάριον,

Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Λόγῳ σου Λόγε τοῦ Θεοῦ, Λάζαρος νῦν ἐξάλλεται, πρὸς βίον παλινδρομήσας· καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοί, σὲ Κραταίᾳ γεραίρουσιν, ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις, τὸν Ἄδην θανάτῳ

σου. **(Δὺς)**

Ἔτερον, ὅμοιον, ἄπαξ.

Διὰ Λαζάρου σε Χριστός, ἥδη σκυλεύει θάνατε· καὶ ποῦ σου Ἄδου τὸ νίκος; τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμός, νῦν ἐπὶ σὲ μεθίσταται· πάντες κλάδους τῆς νίκης, αὐτῷ ἐπισείωμεν.

ΑΙΝΟΙ Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰστῶμεν Σπύχους η', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Σπυχηρά Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Σπύχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχων Χριστέ, ἐν τῷ μνηματι Λαζάρου ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου μακρόθυμε, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐξ ἁγνῆς Παρθένου παραγέγονας· ὡς μὲν γὰρ βροτός, ἐπερώτας, ποῦ τέθαπται; ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας, ζωηφόρῳ νεύματι, τὸν τετραήμερον.

Σπύχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ Ἄδου Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου, διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἐνὸς

προσφιλοῦς, τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων, ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνοῦντές σου, τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπ'χ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μάρθα καὶ Μαρία, τῷ Σωτῇρι ἔλεγον· Εἰ ἦς ὧδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος. Χριστὸς δὲ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, τὸν ἥδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπ'χ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, παρέχων τοῖς Μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὄχλοις ἐταπείνους σεαυτόν, ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· διὸ τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καὶ Θεός, τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας· ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἐζήτεις ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστάς, τὸ θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

ᾠχος δ'.

Σπ'χ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τεταρταῖον ἡγείρας τὸν φίλον σου Χριστέ, καὶ τὸν τῆς Μάρθας

καὶ Μαρίας θρῆνον ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἶ ὁ τὰ πάντα πληρῶν, θεϊκῇ δυναστείᾳ, αὐτεξουσίῳ θελήματι· ὧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, δόξα σοι.

Σπ'χ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μάρθα τῇ Μαρίᾳ ἐβόα· ὁ Διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε· πρόσελθε. Ἡ δὲ δρομαία ἐλθοῦσα, ὅπου ἦν ἐστὼς ὁ Κύριος, ἰδοῦσα ἀνεβόησε, πεσοῦσα προσεκύνησε, καὶ τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Σπ'χ. **Ἀ**νάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

ᾠχος πλ. δ'.

Λάζαρον τεθνεῶτα, ἐν Βηθανίᾳ ἡγείρας τετραήμερον· μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ μνήματι, ἡ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῶτι γέγονε· καὶ στενάξας ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε φόβῳ. Μέγα τὸ θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

Σπ'χ. **Ε**ξομολογήσομαί σοι, Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ Ἄδου καλέσας τὸν Λάζαρον. Κἀμὲ Φιλάνθρωπε, νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, ὡς συμπαθῆς ἐξανάστησον, δέομαι.

Δόξα. ᾠχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκ τάφου Χριστὸς φωνήσας ἡγείρε, καὶ φίλον ἐκάλεσε· δοξολογήσωμεν αὐτόν, ὡς ὑπερένδοξον, ὡς ταῖς πρεσβείαις, τοῦ δικαίου Λαζάρου, σῶση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἡχμαλώτισταί, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ᾠάλλεται

Εἰς Ἦχον β'

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἵρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ

καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἷς μόνος Ἅγιος, σὺ εἷς μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἷ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἷ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἷ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἷ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἷς ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

Ἦχος δ΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέ-
γονεν· ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΩΝΑ**

Σπῆχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖ-
σθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀ-
νόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ
πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπῆχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε,
ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσο-
μαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπῆχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐ-
τῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄

Σπῆχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀνα-
στάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀνα-
στάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρι-
σμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀνα-
στάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. δ΄. Τὰ μαρτύριά σου ἐπι-
στώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρό-
τητα ἡμερῶν.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀνα-
στάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ
καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγί-
ας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς

ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

*Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος α΄

Στίχ. α΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα
τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρι ἡμῶν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος α΄

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ
σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νε-
κρῶν ἡγείρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ
ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες,
τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ
τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡ-
σαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρί-
ου.

Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Στίχ. γ΄. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος
καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προ-
σπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Ὑἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλο-
ντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος α΄

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ
σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νε-
κρῶν ἡγείρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ

ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες,
τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ
τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡ-
σαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρί-
ου.

Κοντάκιον. ᾠχος β΄

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλή-
θεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ
ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται,
τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύ-
πος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι πα-
ρέχων θείαν ἄφεσιν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.
(γ)

Δόξα.

Καὶ νῦν.

Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Δύναμις.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Σαββάτου τοῦ Λαζάρου

Προκείμενον. ᾠχος γ΄

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ
μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. α΄. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς
ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύ-
λου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον
παραλαμβάνοντες, ἔχομεν χάριν, δι'
ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ,
μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ

γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλί-
σκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς
φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ
ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες
Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμί-
ων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακου-
χουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν
σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι,
καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ
καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάρ-
γυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς
παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ
μὴ σε ἄνω, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλί-
πω· ὥστε θαρρόυντας ἡμᾶς λέγειν·
Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβη-
θήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,
οἳ τινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν
ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε
τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς
καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος πλ. α'.

Σπ'χ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σπ'χ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.*

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ ἀ' κανόνος.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν,
λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν
γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν, ὕ-
μνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Κοινωνικόν. ᾠχος πλ. α'.

Εκ στόματος νηπίων καὶ θηλα-
ζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλού-
ϊα.

ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ
σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νε-
κρῶν ἡγείρας τὸν Λάζαρον Χριστέ
ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖ-
δες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέρον-
τες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βο-
ῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐ-
λογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰ-
νέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνή-
σωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ
σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

ᾠχος β'.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημέ-
νον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶ-
νος. **ἐκ γ'**

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Δι' εὐχῶν... **Ἀμήν.**

04-04-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΓΑΒΒΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.